

¹ Đức Gia-vê là Đấng chăn giữ tôi; tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

² Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi Dẫn tôi đến mé nước bình tịnh.³ Ngài bỏ lại linh hồn tôi, Dẫn tôi vào các lối công bình, vì có danh Ngài.⁴ Dầu khi tôi đi trong trứng bóng chết, Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi: Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi.⁵ Chúa dọn bàn cho tôi Trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Chúa xúc dầu cho đầu tôi, Chén tôi đầy tràn. ⁶ Quả thật, trọn đời tôi Phước hạnh và sự thương xót sẽ theo tôi; Tôi sẽ ở trong nhà Đức Gia-vê cho đến lâu dài. **Thi thiên 23**

Cảm tạ Đức Chúa Trời đã gìn giữ, che chở và ban phước cho tất cả chúng con suốt năm âm lịch vừa qua, sáng nay chúng ta thờ phượng Chúa và đón chào năm mới cổ truyền Tân Sửu, xin Đức Thánh Linh thương xót mở trí mở lòng, để chúng ta có thể nghe hiểu và áp dụng lời Chúa dạy cho chính đời sống của mình, để năm mới Tân Sửu được nhiều bình an và phước hạnh.

Chủ đề: Đấng chăn giữ. Kinh thánh nền tảng: **Thi thiên 23**

Thi thiên 23 ngắn ngủi này là Thi thiên được rất nhiều tín nhân biết đến và thuộc lòng nhiều nhất, vì có những lời đem đến nhiều an ủi, khích lệ, chăm sóc và phước hạnh.

Kinh thánh xưng Chúa là Vua, là đồn lũy, là nơi nương náu, nhưng danh xưng gần gũi và thân mật nhất mà Kinh thánh thường dùng đó là xưng Ngài là **Đấng chăn giữ**. Gia-cóp làm chứng về sự chăn giữ chăm sóc, dẫn dắt của Chúa: *Đức Chúa Trời đã chăn nuôi tôi từ khi mới lọt lòng cho đến ngày nay*, Sáng 48:15b.

Thi 80 xác nhận: *hỡi Đấng dẫn dắt Gia-cóp như bầy chiên,*

Đức Gia-vê là đấng chăn giữ của người Do thái, và mối quan hệ của Đấng Christ với dân của Ngài cũng thường được thể hiện bằng hình ảnh của một người chăn.

Chúa Jesus tuyên bố: *Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình*, đúng như Giăng Báp-tít đã làm chứng: *Ngài là Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi. Ngài là người chăn hiền lành, Ngài quen chiên và chiên quen Ngài*, Giăng 10:14

Phiero cũng xác nhận: *Đức Chúa Jêsus là Đấng chăn chiên lớn nên khi Ngài hiện ra, anh em sẽ được mãi triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo*, Hê-bơ-rơ 13:20, 1Phi-e-rơ 5:4

Vua Đa-vít, vì vua Do thái nổi tiếng, khôn ngoan, tài năng và mạnh mẽ đã xưng nhận:

1. Đức Gia-vê là Đấng chăn giữ tôi.

Vua Đa-vít thời niên thiếu đã từng là người chăn giữ bầy chiên, từng có kinh nghiệm sống chết khi bảo vệ bầy chiên của mình. Sách ISamuel 17 cho biết khi ông chăn chiên của cha mình, *hễ có sư tử hay là con gấu đến tha một con chiên của bầy,* ³⁵ *thì ông đuổi theo, đánh nó, rút con chiên khỏi miệng nó, nắm râu nó, đánh và giết nó đi.* Hiểu rõ công việc của một người chăn, thành ra khi ông xưng Chúa là đấng chăn giữ mình thì thật là ý nghĩa!

Nhận Chúa là người chăn có nghĩa là nhận mình là chiên của Chúa, vui mừng nhận sự chăm sóc và bảo vệ của Ngài.

Cảnh tượng Chúa chăn giữ thật là âu yếm và cảm động tiên tri Ê-sai 40:11 mô tả: *Ngài sẽ chăn bầy mình như người chăn chiên; thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ẩm vào lòng, từ từ dắt các chiên cái đương cho bú,*

Tín nhân giống như con chiên thơ ngây, yếu đuối, và tội lỗi đáng thương. Con chiên nhút nhát dễ đi lạc, dễ bị muông sói tấn công, giết hại nên hoàn toàn lệ thuộc vào sự chăm sóc, che chở và giúp đỡ của người chăn. Không có người chăn nó khó có thể nào sống an lành.

Chúa Jesus biết rõ điều ấy khi tuyên bố:

Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật, Gi 10:10.

Chúng ta sẽ được an ủi rất nhiều khi từng trải việc Chúa là người chăn hiền lành là đáng chăm sóc mình. Người chăn hiền lành khiến chiên *an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, Dẫn chiên đến mé nước bình tịnh.*

Khi bụng còn đói chiên hoạt động và di chuyển không ngừng và chúng chỉ có thể yên nghỉ khi đã được no đủ. Trước đây có phim Lòng không yên nghỉ (Restless-heart) kể về cuộc đời nhà thần học nổi tiếng, là thánh Augustin thành Hippo. Ông là người đã nhấn mạnh: *Đức tin là nền tảng của sự nhận biết.* Nghĩa là khi tin nhận Chúa và tín thác nơi Ngài, con người sẽ được mở mắt, được soi sáng để thấy và biết được nhiều điều mà người chưa tin Chúa không thể nào thấy biết được!

Ông có câu tuyên xưng nổi tiếng: *Vì Ngài đã tạo ra chúng con cho chính Ngài nên lòng chúng con luôn khắc khoải cho đến khi chúng yên nghỉ trong Ngài* (For Thou hast made us for Thyself and our hearts are restless till they rest in Thee).

Lòng con khắc khoải Chúa ơi,

Xin Ngài ngự đến, để đời nghỉ yên!

Đồng cỏ xanh tươi giống như phúc âm mang đến sự sống no đủ, tràn trề làm cho vui mừng và hạnh phúc. Đức Chúa Trời là đáng chăn giữ nhân từ đã phán:

¹⁴ *Ta sẽ nuôi chúng nó trong những đồng cỏ tốt, chúng nó sẽ nghỉ trong chuồng êm ấm và ăn trong đồng cỏ màu mỡ. Chính ta sẽ chăn chiên ta và cho chúng an nghỉ.* ¹⁶ *Ta sẽ tìm con chiên lạc mất, dắt con bị đuổi trở về, rịt thuốc cho con bị thương, và làm cho con yếu đau được mạnh,* Lu 15, Êxe 34:14-16

Chúng ta có biết chắc mình thuộc về Chúa như tác giả Thi thiên 103 đã viết:

³ *Phải biết rằng Gia-vê là Đức Chúa Trời. Chính Ngài đã dựng nên chúng tôi, chúng tôi thuộc về Ngài, là dân sự của Ngài, là bầy chiên của đồng cỏ Ngài.*

Chúng ta có tin là Chúa đã tạo dựng nên chính mình hay là đã ra đời trong sự tình cờ của định mệnh? lắm người than vãn là mình ra đời dưới một ngôi sao xấu!

Chúa là đáng chăn hiền lành, hy sinh chính mạng sống mình để cho chiên có được sống dư dật và phước hạnh, nhưng có hưởng được đồng cỏ xanh tươi hay là gặm cỏ cháy là quyền chọn lựa của mỗi người.

Thật là phước hạnh khi có Chúa là đáng chăn giữ của mình vì sẽ được chăm sóc, che chở và gìn giữ. Người hạ mình nắm lấy tay Chúa có thể xưng nhận:

Dẫu khi tôi đi trong trũng bóng chết, Tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì Chúa ở cùng tôi.

Con Chiên không có chủ thì lầm lạc, dễ bị thú dữ ăn thịt, người tin Chúa không có Ngài chăn giữ thì không thể nào có được sự bình yên của tâm linh, không có Chúa Thánh Linh khuyên lơn, thêm sức thì mình không thể nào thắng hơn cám dỗ và tội lỗi.

Chúng ta có cần đáng chăn giữ mình trong năm mới Tân Sửu này không?

Chiên có tính hiền hòa và mềm mại, như những tín nhân tốt lành, không hiềm thù, biết tha thứ, lấy điều tốt đáp lại điều xấu.

Chiên nghe tiếng người chăn và đi theo tiếng ấy. Chúa Jêsu nói: *Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta.* Giăng 10:27. Chúng ta có nghe thấy tiếng Chúa gọi và bước theo Ngài không?

Nhưng làm thế nào để nghe tiếng Chúa gọi?

Tín nhân biết Chúa chịu đau đớn trên Thập giá vì tội lỗi của mình và rồi một ngày nào đó chợt thấy mình xót xa, vì tội lỗi của mình gây ra đã làm Ngài đau đớn và thấm thía việc Ngài đã hy sinh sự sống của Ngài cho mình, thì chính lúc ấy ta **nghe thấy tiếng** Ngài.

Người bệnh hoạn ốm đau, hay gặp hoàn cảnh khó khăn, khôn khổ sẽ nghe thấy tiếng Ngài khi mình được an ủi, thêm sức và chữa lành.

Gặp những kẻ nguy quân tử, mưu mô gian ác, không làm sao thương xót được, *nhưng* rồi một ngày kia, nhận ra mình cũng lầm lỗi và sai trái, hiểu được sự yếu đuối của họ rồi sinh lòng tội nghiệp, lúc đó ta nghe thấy tiếng Ngài.

Khi không thể tha thứ cho người khác, nhưng thấy Chúa tha thứ mình dù mình chẳng có gì đáng thương, rồi thì có thể tha thứ, lúc ấy ta **nghe** được tiếng Ngài. Chúa vẫn đang phán dạy và nêu lắng nghe, ta sẽ nghe thấy tiếng của Ngài.

Tác giả Thi thiên 79 nhận biết: *Chúng tôi là dân sự của Chúa, và là bầy chiên của đồng cỏ Ngài. Chúng tôi sẽ cảm tạ Chúa mãi mãi, từ đời này qua đời kia chúng tôi sẽ truyền ra sự ngợi khen Chúa.*

Theo Chúa, khi nhận biết Ngài là đáng thương xót, chặn giữ mình thì sẽ cảm tạ ngợi khen Ngài, chẳng những qua môi miệng, mà còn qua đời sống, và qua cách đối xử với thân nhân, tín hữu và bạn hữu của mình.

Người tin cậy Chúa là đáng chặn giữ sẽ có thể xưng nhận rằng

2. Tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì.

Chẳng thiếu thốn gì là chủ đề chính, và là ý tưởng quan trọng trong suốt Thi thiên 23.

Văn thơ Do thái rất là thú vị, trong câu, hai vế bổ túc cho nhau và làm rõ nghĩa, nên có thể hiểu: Đức Gia-vê là Đấng chặn giữ tôi thì tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Hay có thể nói lại tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì vì có Ngài là Đấng chặn giữ.

Là người chặn, Chúa sẽ cung cấp mọi thứ cần thiết và chăm sóc mọi sự thích hợp với nhu cầu của từng con chiên của Ngài.

Đa-vít không giới hạn việc chặn giữ vào những nhu cầu thiết nhất thời, trong hiện tại, nhưng ý tưởng rõ ràng là Đức Chúa Trời sẽ cung cấp tất cả những gì cần thiết, dù là vật chất hay tâm linh, liên quan đến thể xác hay linh hồn, hay liên quan đến sự sống đời đời phước hạnh.

Đa-vít trong Thi thiên 34 đã xác nhận:

Người nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn gì hết.¹⁰ Sự tử tở khoẻ bị thiếu kém, và đói. Nhưng người nào tìm cầu Đức Gia-vê sẽ chẳng thiếu của tốt gì.

Người ta thường sợ hãi trước mất mát hay thiếu thốn, sợ hãi nạng Covid 19, sợ mất sức khoẻ, tài sản, mất việc làm tốt, mất danh dự, hay là mất mạng sống.

Họ tranh chiến thường xuyên là vì muốn nắm giữ những gì mình đang có. Khi có đấng chặn hiền lành chúng ta sẽ không sợ, trong khi thất thời lỡ vận và ngay cả trong khi mất mát vì Ngài luôn chăm sóc, và cung cấp mọi sự.

Có những người không giàu có, không danh tiếng, không vợ chồng, chẳng có gì để mà mất nhưng vẫn sợ. Họ sợ không được ai yêu thương và mến chuộng, sợ mất trí, sợ bị bỏ rơi, cô đơn, sợ không được chăm sóc tốt khi nằm viện dưỡng lão và lúc nào cũng có những nỗi sợ vu vơ.

Khi Đức Chúa Trời là đấng chặn giữ, tất cả những gì thiết yếu sẽ được cung cấp và chiên của Ngài *chắc chắn* sẽ sống không thiếu thốn và cũng không phải sợ hãi gì. Đa-vít hát ca: *Chúa dọn bàn cho tôi, trước mặt kẻ thù nghịch tôi; Ngài xức dầu cho đầu tôi, thật chén tôi đầy tràn.*

Người tin Chúa vẫn có thể bị nghèo thiếu, và bệnh hoạn, nhưng bí quyết để vượt qua là hoàn toàn tin cậy đấng chặn giữ mình.

Cách đây hơn 10 năm, do thời tiết xấu, nên máy bay từ Oslo đến thành phố Stavanger (Na uy) đã cất cánh trễ trong mưa to gió lớn. Khi hạ cánh, máy bay đã rung động mạnh và lâu một cách lạ thường làm tôi lo lắng, nhưng hành khách đi cùng vẫn nói chuyện vui vẻ tự nhiên vì sắp được về nhà! Ông Na uy ngồi bên cạnh thấy tôi lo lắng, vui vẻ giải thích là sân bay nằm cạnh bờ biển nên khi gió lớn sẽ gây rung động là chuyện bình thường! Nếu sống ở đây, biết rõ phong thổ thì tôi có lẽ đã bình an! Cuộc sống theo Chúa cũng sẽ luôn vui vẻ,

bình an khi biết rõ Chúa đang ở cùng, chăm sóc, và có thể tuyên xưng như ông Gióp trong tai ương khôn khổ, ông nói: *Dẫu Chúa giết tôi, tôi cũng còn nhờ cậy nơi Ngài*, Gióp 13:15. Ngân hàng Đức quảng cáo: Hãy phó thác tài sản cho chúng tôi và sống bình yên, thoải mái! Biết bao người giao phó tài sản của mình cho Ngân hàng rồi lo lắng vì lạm phát, tiền mất giá và không biết lúc nào nó bị phá sản!

Nếu tin rằng cả cuộc đời mình và mọi sự đều là do Chúa ban cho, thì cuộc đời sẽ bình an, phước hạnh khi đặt mình là tài sản của Ngài, và sau đó *mọi sự hiệp lại sẽ làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời*, Rom 8: 28.

Tiên tri Gieremi khích lệ: *Ý tưởng Ngài nghĩ đối cùng chúng ta là ý tưởng bình an chứ không phải là tai họa*, Giêrêmi 29: 11

Hãy tín thác cho Chúa mọi sự, giao cho Ngài quá khứ, hiện tại cũng như tương lai, giao cho Ngài gia đình, sức khoẻ, sự bệnh hoạn và lo lắng. Nhiều người phó thác cuộc đời cho các hãng bảo hiểm, nhưng đóng tiền nhiều đến đâu cũng chỉ được giúp sau khi tai nạn, hay là tử vong, chứ không ai bảo hiểm là sau khi chết mình sẽ về đâu! Chúa bảo hiểm cuộc đời mình ngay cả sau khi xa lìa nhân thế, Chúa Jesus phán: *Trong nhà Cha ta có nhiều chỗ ở. Khi ta đã đi, và đã chuẩn bị sẵn cho các con một chỗ rồi, ta sẽ trở lại đem các con đi với ta, hầu cho ta ở đâu thì các con cũng sẽ ở đó*. Giảng 14:2-3

Sự tin cậy nơi Ngài sẽ giúp chúng ta sống vui thoải và sống bình an không còn sợ hãi trước hiện cảnh. Có nhiều người quen của tôi đã tu tập đủ cách để mong có bình an, nhưng lòng vừa khởi sự mong cầu thì đã có nhiều căng thẳng và gánh nặng vẫn vương, cái vòng lẩn quẩn không thể nào ra được!

Chúa có phải là người chặn của chúng ta? Ta có phải thật sự là chiên của đồng cỏ Ngài. Nếu đúng như thế, chắc chắn rằng mình sẽ chẳng thiếu thốn gì.

Khi chúng ta nuôi thú cưng như chó, mèo, gà, cá.. thì mình cũng đã hết lòng chăm lo cho chúng có đủ thức ăn, chăm sóc khi bệnh và dọn chuồng, thay nước.. huống gì Chúa Jesus là đấng chặn giữ mình, Ngài càng chăm sóc nhiều hơn.

Ngài phán rõ trong Lu-ca 11: *Trong các người có ai là cha, khi con mình xin bánh mà lại cho đá chăng? Hay là xin cá, mà cho rắn thay vì cá chăng? Nếu các người là người xấu, còn biết cho con cái mình vật tốt thay, huống chi Cha các người ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài sao?*

Có Đức Thánh Linh là thần an ủi, chúng ta được an ủi, khích lệ khi buồn khổ, khi làm lỗi và yếu đuối thì được Ngài cáo trách và cầu thay, xin Đức Chúa Trời tha thứ cho mình, và được dẫn dắt vào nơi bình an và phước hạnh. Đây là điều tốt nhất mà Ngài muốn ban cho.

Trong năm mới cổ truyền Tân Sửu này, hy vọng rằng tất cả chúng ta sẽ có thể tuyên xưng: *Ở trên trời tôi có ai ngoài Chúa? Còn ở dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa*, Thi 73:25.

Nếu Chúa là người chặn của mình, ta có thể sống một cuộc sống thỏa lòng, biết ơn và hạnh phúc trong mọi hoàn cảnh.

3. Người được chặn giữ sẽ trở thành người chặn giữ

Khi Phi-e-ơ ba lần thưa rằng: *Lạy Chúa, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa*. Thì 3 lần Đức Chúa Jêsus phán rằng: *Hãy chặn những chiên con ta. Hãy chặn chiên của ta. Hãy chặn chiên của ta*, Giảng 21:15- 17

Chúng ta được yêu thương để yêu thương, được tha thứ để thứ tha, được nhận phước để thành nguồn phước cho những người khác!

Sứ đồ Phi-e-ơ đã khuyên:

² hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải vì ép buộc, nhưng do lòng tự nguyện, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, ³ không phải là dùng quyền cai trị những người được giao cho anh em, song làm gương tốt cho cả bầy. ⁴ Khi Đấng làm đầu các kẻ chặn chiên hiện ra, anh em sẽ được mảo triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo, IPhi-e-rơ 5

Sáng thế ký 4 kể lại:

Đức Gia-vê hỏi Ca-in rằng: A-bên, em ngươi, ở đâu? Thì ông thưa rằng: Tôi không biết, tôi là người chặn giữ em tôi sao?

Chúng ta đang chặn giữ ai? Những người thân trong gia đình như vợ chồng, con cái, cháu chắt có đang được mình chặn giữ?

Chúng ta có để lòng chú tâm đến anh chị em bè bạn trong Hội thánh cũng như bên ngoài, là những người thân quen của mình, để mà chăm sóc?

Kết luận

Trong năm mới Tân Sửu, thật là phước hạnh khi biết mình có đấng chặn giữ, Ngài đã tạo dựng nên chúng ta và yêu thương chăm sóc gìn giữ chúng ta. Trong cuộc sống dù lắm khi cũng phải đi trong trũng bóng chết là nơi nguy hiểm đến tính mạng, cũng sẽ chẳng sợ tai họa nào, vì có Chúa ở cùng chăm sóc và Ngài ban cho chén được đầy tràn.

Người tin cậy Chúa không cần phải chú tâm tìm kiếm ơn phước từ nơi Chúa nữa mà phước hạnh của Chúa sẽ theo đuổi mình, giống như cha mẹ lo lắng và chuẩn bị trước và luôn mong con mình được bình an, hạnh phúc và ấm no.

Kính chúc quý ông bà, anh chị em, không phải chỉ năm Tân Sửu này mà trọn đời mình, phước hạnh và sự thương xót của Đấng chăm sóc sẽ theo đuổi tất cả quý vị và gia đình. Hết lòng mong muốn. Amen, amen